

Zes stoute jongetjes

door Jasper Kooderings

Vrijdag 19 mei jl. zijn we met zes clubleden (Hein, Everard, Jitse, Hans vdV, Jaap en Jasper) naar de Modelspoorbaan in Bad Driburg geweest. We moesten al om zeven uur verzamelen bij ons clubgebouw aan de Industriestraat 4. Daar aangekomen stonden de anderen mij al op te wachten en zijn wij met de auto van Everard naar Emmerich gegaan. Twee mensen stapten over in de auto van Jitse, zodat we een mooie verdeling hadden. Met een tussenstop onderweg (Kaffee mit Kuchen!) kwamen we om klokslag elf uur aan op onze bestemming in Bad Driburg. De kassa ging juist open.

Na het betalen van de entreegelden konden we in de grote goederenloods naar hartenlust kijken naar de mooie modelspoorbaan van Ottbergen en Altenbeken. De Modellbundesbahn geeft een prachtig beeld van de situatie in 1975 van Ottbergen. Dat station is werkelijk imposant: het strekt zich over maar liefst 16 meter uit met talloze sporen. Werkelijkheidsgetrouw lange goederentreinen lopen hier binnen. Compleet geautomatiseerd wordt de loc afgekoppeld en

rangeert deze naar het depot, waar kolen en water worden ingenomen en hij via de draaischijf de vijftiensporige locloods binnen. Uiteraard worden ook de deuren op afstand bediend. Van een opstelspoor vertrekt vervolgens een andere locomotief om de goederenwagens verder te trekken. Die draaischijf is een fenomeen. In werkelijkheid was het een tamelijk krap exemplaar: 20,5 meter. Machinisten hadden minder dan 30 cm speelruimte. In model exact nagebouwd leverde dat een draaischijf op die 44-ers slechts 2 mm restte. Met fabelachtige technische precisie functioneert dit alles perfect. De modelspoorbaan kende ook een dag/nacht ritme. Dit betekende dat regelmatig de lampen in de hal werden gedimd, zodat de verlichting van straatlantaarns en gebouwen prachtig tot zijn recht kwam. De mannen die dit alles realiseerden schreven ook diverse boeken over het spoorbedrijf rond Altenbeken. Everard heeft ze in bezit; wellicht mag je er voorzichtig een keer in bladeren.

Na een paar uur rondgekeken te hebben, zijn we met de auto naar een Denkmal locomotief gegaan. Deze 44-er stond opgesteld in Altenbeken. Wat zag deze loc er slecht uit! Hij mocht wel weer een opknapbeurt krijgen! We konden er wel prachtig dichtbij komen en Everard wist ons heel wat leuke technische weetjes te vertellen. Diverse keren stonden we met ons hoofd tussen de drijfstangen en remleidingen naar het binnenste van de loc te gluren.

Na deze locomotief gezien te hebben, zijn we met de auto naar het volgende punt gegaan. Everard had geprobeerd om contact te krijgen met de eigenaar van het oude depot van Altenbeken. De draaischijf geeft toegang tot acht loods en is voorzien van bovenleiding. In dit depot staan een aantal oude locomotieven. Helaas was het hem niet gelukt toestemming te krijgen om dit depot te bezoeken. Er zou niemand tijd hebben om het hek voor ons te openen. Dan maar op goed geluk er naar toe rijden! Onze reisleader temperde de verwachtingen; volgens hem hadden we minder dan 5% kans. Maar ja, stél je voor dat het toegangshek op een kiertje zou staan... Na de laatste bocht zagen we tot onze opwinding: de poort stond wagenwijd open! Wat een geluk! Een van de medewerkers zat kennelijk slecht in zijn tijd, want hij haalde met de auto de kliko van de straat. Door het geopende portierraampje hield hij al rijdend de container vast. In een overmoedige bui zijn we achter hem aan volledig illegaal het terrein opgereden om vervolgens doodleuk onze auto te parkeren en over het terrein te wandelen. Op het terrein waren wat mensen aan het werk die een beetje met hun wenkbrauwen fronsten maar geen actie ondernamen. Niemand vroeg ons wat wij kwamen doen. Aarzelend keken we om ons heen, maar gaandeweg wat brutaler zetten we koers naar de oude lokloods. Door de zéér stoffige ramen gluurden we naar binnen en ... wow! Daar stond een echte BR 103! Ik wilde wel naar binnen, maar ja, je bent toch op een privéterrein. Nog steeds geen personen die vroegen wat wij aan het doen waren. We liepen om de loods heen, maakten zo goed en zo kwaad als het ging wat foto's door de ramen heen. Ik stak op goed geluk mijn fotocamera onder een deur door (die lukrake foto bleek wonderwel geslaagd) en toen zei Jitse: "Er staat hier een deur open!" Er werd een mooie smoes bedacht voor het geval we ineens zouden worden aangesproken. Als ondeugende jongens zijn wij vervolgens naar binnen gegaan. Wat een geweldig bestand aan oude treinen stond daar zeg! Br V200, Köf, Br 280, Br 103, Br 050, Br V36. Iedereen ging volop foto's nemen en de locs bezichtigen en toen kwam er iemand op ons afgelopen. "Was soll den daß?" vroeg de verbaasde Duitser aan ons. Everard stelde zich voor en zei dat we

van de Modelbouw Vereniging in Arnhem waren en dat we contact hadden gehad met iemand die ons verwees naar Luttker Guttwein. De goede man vertelde ons vervolgens dat Herr Guttwein er niet was. Toen bleek dat Everard met déze man contact gehad had. Dat kwam heel mooi uit! In het telefoongesprek kwam telkens naar voren dat de goede man geen tijd voor ons had. Nu stonden we voor zijn neus en wist hij niet goed hoe hij moest reageren. Enigszins verbouwereerd gaf hij ons vrije toegang en zei dat we foto's mochten maken maar dat die privé moesten blijven. We voelden ons toen vrij nog ongeveer een uur hele mooie foto's te maken. Ook ben ik nog in de Br 103 geweest welke van binnen helemaal leeg bleek te zijn omdat er een conferentieruimte van gemaakt was. Daarna heb ik nog even in de cabine gestaan van de Br 220 (V200). Erg mooi allemaal. Toen we buiten kwamen regende het een beetje en zijn we snel in de auto's gestapt voor de volgende stop. Het Altenbekener viaduct. Dit viaduct is 482 meter lang en telt 24 bogen. Het viaduct is gebouwd tussen 1851 en 1853. Hier hebben we ook nog diverse foto's gemaakt.

Daarna zijn we in ongeveer drie uur rijden naar Emmerich gegaan waar we bij de benedenbuurman van Jitse (Steiger1) een heerlijke maaltijd gegeten hebben. Na nog wat te hebben nagepraat bij Jitse zijn we naar Arnhem gereden waar we rond half tien aankwamen. Het was een geslaagde dag ondanks de regen. De modelbaan was erg mooi. Helaas wordt deze modelbaan op 1 juli afgebroken omdat de bezoekersaantallen zo zijn teruggelopen dat ze niet meer het hoofd boven water kunnen houden.

Mochten er nog clubleden zijn die een bezoek willen brengen aan deze modelbaan, dan kunnen ze dat nog doen voor 30 juni. Het adres is: Brakeler Str. 4, 33014 Bad Driburg, Duitsland. Op de website www.modellbundesbahn.de kun je je vergapen aan de meest prachtige foto's en filmpjes.

Bron: **Het Zijspoor** - clubblad van de Modelbouw Vereniging Arnhem e.o.